

Ἡ λέξις Πατριώτης.

Ἡ λέξις πατριώτης εἶναι ἐν χρήσει οὐ μόνον παρὰ τοῖς λοιποῖς Εὐρωπαίοις, ἀλλὰ καὶ παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑλλησιν εἶναι δὲ συνώνυμος μὲ τὴν λέξιν φιλόπατρις. Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλησιν ἡ λέξις πατριώτης ἐσήμαινε τὸν γεγεννημένον ἐν Ἑλλάδι βάρβαρον ἢ δοῦλον. «Πατριῶται οἱ δοῦλοι Ἑλλήνων, Πολῖται δὲ, οἱ ἐλευθέροι,» λέγει ὁ Φώτιος. Πατριῶται ὠνομάζοντο ἔτι καὶ μεταξὺ αὐτῶν οἱ τοιοῦτοι βάρβαροι ἢ δοῦλοι. «Πατριώτης ὁ βάρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρῳ, καὶ οὐ πολίτης,» κατὰ τὸν αὐτὸν Φώτιον. Τὸ πατριώτης ἐδίδοτο προσέτι καὶ εἰς τὰ ἄλογα ζῶα, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἄψυχα. Ὁ Κύρος εἰς τὸν Ξενοφῶντα ὀνομάζει ἵππους πατριώτας, τοὺς ἐντοπίους τῆς Περσίας ἵππους. Εἰς τὸν Σοφοκλέα (Ὁδ. Τυρ. 1091) τὸ ὄρος Κιθαιρῶν λέγεται Πατριώτης Οἰδίπου, δηλ. συντοπίτης ἢ συμπατριώτης τοῦ Οἰδίποδος! Πόσοι ἀρά γε τῶν παρ' ἡμῖν ὡς σφόδρα πατριωτῶν μεγαλαυχούντων οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἔχνος φιλοπατρίας φερουσι. Δὲν εἶναι οἱ λέγοντες ἑαυτοὺς πατριώτας ἀληθῶς τοιοῦτοι, ἀλλ' οἱ τὰ ἔργα τοῦ πατριώτου πράττοντες. Διότι πᾶν δένδρον ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ γνωρίζεται. **Κ.**

Κατὰ τὸ 1762 ὁ I. I. Ρουσῶ, ὁ παραδοξότατος τῶν συγγραφέων τῆς 18ης ἑκατονταετηριδος, βλέπων ὅτι ὁσάκις ἔγραφε τι καταβορῶει τὰς Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, ἐκήρυξεν, ὅτι δὲν θέλει πλέον συγγράφει, καὶ κατεγίνετο πλέκων γαϊτάνια. «Ἀφοῦ δὲν θέλεις νὰ ἤμῃ ἀνὴρ, ἔλεγεν, ἀς γείνω κἂν γυνή.» Μελλόνυμφός τις κυρία τοῦ παρήγγειλε διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου τῆς ἐν γαϊτάνιον ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια κατεσκευάζεν ὁ φιλόσοφος· οὗτος δὲ περατώσας αὐτὸ ἐπεμψε μὲ τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν: «Κυρία μου! λάβετε ἢ, τι ἐπεθυμήσατε, ἐὰν δὲ περισσεύσῃ, τὸ περισσεύμα ἠμεταχειρίσθητε καλῶς. Φέρετε πάντοτε αἰσῶς αὐτὸ ὡς ἐμβλημα τῶν ἀγαθῶν τῆς γλυκύτητος καὶ τοῦ νέρωτος, δι' ὧν θέλετε δεσμεύσει τὸν εὐτυχῆ ὑμῶν σύζυγον· σκέφθητε δ' ὅτι φέρετε γαϊτάνιον πλεχθὲν ὑπὸ τῆς χειρὸς τῆς συγγραφέως τὰ καθήκοντα τῶν μητρῶν, τὰ ὅποια ὑποχρεούσθε νὰ ἐκπληρώσθητε.»

— Πρὸ δώδεκα ἐτῶν, τὸ ὄλον τοῦ βάρμβακος τοῦ ἐκ Τέξας τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἐξαγομένου, ἦτο 75,000 δέματα· τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξήχθησαν ἐκείθεν 1,000,000 δέματα!

— 10 ἕως 15,000 λίτρας ἀκατεργάστου μετάξης κατεργάζονται καθ' ἑβδομάδα ἐν μόνον μεταξουργεῖον ἐν Νέα Ἱερσέυ, ὅπερ ἐνασχολεῖ 9—10,000 ἔργατῶν, ἡ δ' ἀξία τῆς κατεργασθείσης μετάξης τὸ τρέχον ἔτος θὰ ἀναβῆ εἰς 10 ἑκατομμύρια τάλληρα!

Ἡ ΟΜΙΚΛΗ.

ἢ ἡ παιδική μου ἡλικία.

«Οὐ πᾶν τὸ λάμπον ἐστὶ καὶ χρυσεῖον.»

Ἐψηλὰ ἐπὶ τοῦ ὄρους, θερινήν τινα πρωΐαν,
Χρυσοῦν νέφος μοι ἐφάνη χύνον λάμπειν ἐξαισίαν,
ἔχον λαμπερὰν τὴν ὄψιν, κάλλος γοητευτικόν.

Μ' ἐνεθάρρυν' ἡ νεότης, μ' ὤθησεν ἡ φαντασία
Τί' ναι ν' ἀναβῶ τὸ ὄρος μισῆ ὥρα ἢ καὶ μᾶζ;
ᾧ, ἂν ἔφθανα τὸ νέφος! Πῶς θὰ ἦτο θελκτικόν!

Εἰς τοῦ φίλου μου τὸν οἶκον ἔδραμον μὲ εὐθυμίαν
Καὶ τὸν ἔλαβον συνάμα νὰ τὸν ἔχω συνοδίαν
Καὶ κρατούμενοι κ' οἱ δὴν ἔφθασαμεν εἰς τὸ βουνόν.

Ἡ ὁδὸς, ἦτις τὸ πρῶτον μᾶς ἐφαίνετο εὐθεΐα,
Ἐγίμεν ἀπὸ ἀκάνθιας, ἦν τὰ μάλιστα τραχεΐα,
κ' ἔβριθεν ἐξ ἀποτόμων λίθων, βράχων καὶ κρημνῶν.

Αἰφνης μεταξὺ τῶν βράχων δὴν παῖδες ἀφεμμένοι
Ἐν τῷ μέσῳ τῶν τριβῶν ξυφοβοὶ καὶ τρομασμένοι,
Κεκμηκότες ποῦ νὰ πάγουν πρὸς καιρὸν ν' ἀναπαυθεῖν;

Ἐὰν στρέψουν στὰ ὀπίσω, ἦτον θνηδοὶς κ' αἰσχρόν·
Ἐὰν δ' αὖθις προχωρήσουν, ἦτο πόνος καὶ ὀδύνη
Ἐμπρός, ἔκραξαν κ' οἱ δὴν, καὶ πρὸς τί νὰ φοβηθεῖν;

Τὸ προτέρημα τοῦτ' ἔχει πᾶσα Ἑλληνος καρδιά·
Εἰς τοιαύτας περιστάσεις, Βαῖνε, κράζει, μὴ δεῖλία.
Μετὰ πόνων δ' οὐκ ὀλίγων, ἔφθασαμεν τὴν κορυφήν.

Πλὴν εἰς πόσῃ, φαντασθῆτε, ἤλθομεν τὴν ἀθυμίαν
Καὶ κατήφειαν καὶ θλίψιν καὶ φρικτὴν μελαγχολίαν,
Ἐντὶ νέφους χρυσεωμένου ν' ἀπολαύσωμεν ἀψήν.

Πυκνοτάτην μὲν ὀμίγηλιν εἰς τὰ περίξ κεχυμένην
Ἡδραμεν ἐκεῖ ἐπάνω πανταχῶς ἔκαλυμμένην,
Ἐποῦ ἐμπόδιζε τὰ κάτω ἵνα βλέπωμεν καλῶς.

Δὲν ἐφαίνοντο δὲ πλέον οὐτ' αἱ χλοεραὶ κοιλάδες
οὐτ' αἱ τερπναὶ ἐκείναι καὶ εὐδαίεις πεδιάδες·
Πάντα ἦσαν καλυμμένα ὡς μὲ πέπλ' ἀπατηλῶς...

Κατεβήκαμεν τοῦ ὄρους ἔμπλεοι μελαγχολίας...
Κ' ἔκτοτε εἰς τῆς καρδίας πλὴν τὰς ἐπιρρεπέλας
Κωφοὶ φράσσομεν τὰ ἄτα, παρακούοντες αὐτήν.

Οὐτ' οἱ στίχοι ἀποβλέπουν εἰς τὴν γενεάν τὴν νεάν,
Τὴν ἀφίνουσαν τὴν πρώτην τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀρχαίαν.
Καὶ τῆ φραγκισμῆ διαβαίνεν ὁδὸν νόθον καὶ πλαστήν.

Ἐκ τοῦ «Μέντορος»

— Ναπολέων ὁ Α', Ναπολέων ὁ Γ'· καὶ ὁ ἐσχάτως
φονευθεὶς ἐν Ἀφρικῇ πρίγκηψ Λουδοβίκος, πάντες ἔ-
καμον τὰς διαθήκας τῶν ἐπὶ Ἀγγλικῷ ἐδάφους.